

Σύμ. Χίος Βαχὺς Κύπρ. Βαθὺς Ἰκαρ. Βαθεῖα Πελοπν. (Γύθ.) Βαθεῖα Θάσ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) Βάθεια Εὐβ. Πελοπν. (Μάν). Βαθεῖα Κάρπ. Βαθὰ Κάρπ. Βαθεῖες Πελοπν. (Γύθ.) Βαθκεῖες Κύπρ. Βαθὺ πολλαχ. Βαθεῖα τά, Κάρπ. Ἀπάνω Βάθεια Κρήτ. β) Ὁ φθάνων, ὁ καθικνούμενος εἰς μέγα βάθος κοιν. καὶ Πόντ. (Χαλδ.): Βαθεῖα ρίζα. Βαθὺ σκάριμο. Βαθὰ θεμέλια-χώματα κττ. κοιν. Βαθὺν ἀχτάλεμαν Χαλδ. Συνών. ἄπατος (Ι) 1 β, ἀντίθ. ρηχός. γ) Ὁ εἰς μῆκος ἐκτεινόμενος κοιν.: Βαθεῖα σπηλαιά. δ) Ὁ εἰς πλάτος ἐκτεινόμενος κοιν.: Βαθὺς καναπές. ε) Σύριζος Θήρ. (Οἶα): Ἄσμ.

Νὰ σοῦ τὸ κόψουνε βαθὺ | τὸ ἀκόμα παρατοεῖ (ἐνν. τ' ἀφτί). 2) Ὁ μακρόθεν, ὁ ἐκ μακρῆς ἀποστάσεως ἀκούμενος κοιν.: Βαθεῖα φωνή. Βαθὺ βογγητὸ κοιν. || Γνωμ. Βαθεῖα βροντή, γοργὸ νερὸ Ζάκ. 3) Ὁ λίαν προχωρημένος, ἐπὶ νυκτὸς κοιν.: Βαθεῖα νύχτα. 4) Ζοφώδης, σκοτεινὸς κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Βαθὺ σκοτάδι κοιν. || Φρ. Βαθεῖα αὐγὴ (τὸ πρὸ τῆς αὐγῆς μέρος τῆς νυκτός, ὁρθρὸς βαθὺς) Κάσ. Μέγαρ. Σκυρ. Σύμ. Τήν. κ.ά. Βαθεῖα χαράματα (συνών. τῇ προηγουμένῃ) πολλαχ. Ὁ βαθὺς ὁ μολλᾷς (ἡ ὥρα καθ' ἣν ὁ ἱμάτης κάμνει τὴν προσευχὴν τοῦ ἀπὸ τὸν μιναρὲν, δηλ. ὁ βαθὺς ὁρθρὸς) Τραπ. || Ἄσμ.

Βαθεῖαν αὐγὴ σηκώθηκα ἔς τὰ τρία τοῦ μεσανύχτου Μέγαρ.

Καὶ μέσα ἔς τὴν βαθὺν αὐγὴ, ὄγδω ὥρες νὰ ξημερώσῃ Κάρπ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Ἀριστοφ. Σφήκ. 216 «ἀλλὰ νῦν γ' ὁρθρὸς βαθὺς» καὶ Πλάτ. Πρωταγ. 310 Α «τῆς παρελθούσης νυκτὸς ταυτησί ἐτι βαθέος ὁρθρου». 5) Ὁ λίαν σκιερὸς, ἐπὶ χρώματος κοιν.: Βαθὺ χρώμα. Βαθὺ κίτρινο-κόκκινο-πράσινο κττ. Ἡ σημ. καὶ μεταγν. Πβ. Αἰλιαν. Ποικιλ. ἱστορ. 6,6 «βαθυτέρας ὄψεως γινομένης καὶ φοβερωτέρας». 6) Πυκνός, δασὺς Πελοπν. (Τριφυλ.): Βαθὺς λόγγος.

Β) Μεταφ. 1) Ἐπὶ ὕπνου, βαρὺς, ληθαργικός, ἀφ' οὗ δυσκόλως δύνανται τις νὰ ἐγερθῇ κοιν.: Βαθὺς ὕπνος. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Θεόκρ. 8,65 «οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως». β) Συνεκδ. καὶ ἐπὶ ὀνείρου Κύπρ. — ΑΔρίβας ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 81: Βαθὺ δρωμαν (ὄνειρον) Κύπρ. || Ποίημ.

Ζῆς μέσα μου σὰν ὄνειρο τόσο βαθὺ κι ὥραϊο ποῦ σβήνω κάθε λύπη μου καὶ κάθε πόθο νέο ΑΔρίβας ἐνθ' ἄν. 2) Ἐμβριθής, συνετὸς ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 37: Λόγια βαθῆ. β) Πολυμαθής, σοφὸς Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κερασ. Τραπ.): Ἀτὸς βαθὺς ἐν Κερασ.

3) Κρυφίνους Πελοπν. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά.: Ξέρεις τί βαθὺς σοῦ ἔνι αὐτός; δὲν παίρν'ς κουβέντα ἀπ' αὐτὸν Αἰτωλ. Ἀράχ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Βαθὺς καὶ ἐπών. Θήρ. 4) Πονηρὸς Πελοπν. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Πβ. Σουτδ. «βαθὺς, ἀντὶ τοῦ πονηρός» οὕτω Μένανδρος. 5) Δυσνόητος, δύσληπτος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Βαθὰ Ἐλληνικά (γλῶσσα ἀρχαία ἢ ἀρχαῖζουσα) κοιν. Βαθεῖα Ἀράπικη γλῶσσα Κρήτ. Βιβλίον βαθύν, κ' ἐπορεῖς νὰ ἐγροικᾷς ἀτο Κερασ.

Γ) Οὐς. 1) Οὐδ. βαθύ, μέρος κρημνῶδες, κρημνὸς κοιν.: Παροιμ. φρ. Μπρὸς βαθὺν καὶ πίσω ρέμα (μεταξὺ δύο κακῶν). 2) Θηλ. βαθεῖα, μικρὰ κοιλὰς Καλαβρ. (Μπόβ.) 3) Οὐδ. βαθύν, ἐσπέρα, βράδυ Κύπρ.: Ἄσμ.

Πέντε φορὲς λ-λιώνουμαι, μάννα μου, τὴν ἡμέραν, μὴν τὸ ταχύν, μὴν τὸ βαθύν τδ' ὥστε νὰ γείρῃ ἡ μέρα.

βαθυσκάβω Λευκ. βαθοσκάβω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαθύ- καὶ τοῦ ρ. σκάβω. Τὸ βαθύ-

σκάβω προσέλαβε τὸ κατ' ἐξοχὴν συνδετικὸν φωνῆεν ο. Σκάπτω βαθέως: Ἐβαθόσκαφα τὸ χωράφι Κρήτ. || Ἄσμ. Βάλε γερόντους μάστορες νὰ μὲ μορφοκλαδέψουν καὶ παλληκάρι ἀνύπαντρα γιὰ νὰ μὲ βαθυσκάψουν Λευκ.

βαθυστενάχτος ἐπίθ. ΓΔροσί. ἐν Ἀνθολ. Ἡ Ἀποστολίδ. 81 ΣΣκίπη Ἀπολλών. ἄσμ. 87.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαθυστενάζω.

1) Ὁ πολλῶν στεναγμῶν ἄξιος ΣΣκίπης ἐνθ' ἄν.: «Βαθυστενάχτες συμφορές».

2) Ὁ μετὰ στεναγμῶν ἐκδηλούμενος ΓΔροσί. ἐνθ' ἄν.: ... Τὰ χεῖλη ἀκριβομίλητα ...

κρύβουν σὲ γλυκὸ χαμῶγελο | βαθυστενάχτη λαλιά.

βαθυστοχασιά ἡ, ΓΨυχάρ. Ρωμαϊκ. θέατρ. 129.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθυστόχαστος.

Βαθεῖα, ἐμβριθής σκέψις: Τώρα τὴν ἐννοίωσα τὴ βαθυστοχασιά σου, τώρα σὲ θαυμάζω καὶ σὲ προσκυνῶ.

βαθυστόχαστα ἐπίρρ. λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθυστόχαστος.

Συνετῶς, ἐμβριθῶς.

βαθυστόχαστος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαθυστοχάζομαι.

1) Ὁ βαθέως στοχαζόμενος, διανοούμενος, σοφός.

β) Συνετὸς, ἐμβριθής, ἐπὶ λόγων κτλ.: Βαθυστόχαστα λόγια. Βαθυστόχαστες συμβουλές. 2) Ὁ ὢν προῖον βαθείας σκέψεως: Βαθυστόχαστα ἔργα.

βαθυσυλλογισμένος ἐπίθ. ΓΞενοπ. Κόσμος 114 βαθσοσυλλογισμένος ΓΨυχάρ. Ρωμαϊκ. θέατρ. 305.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαθύ- καὶ τοῦ συλλογισμένος μετοχ. τοῦ ρ. συλλογίζομαι.

Ὁ βαθέως συλλογιζόμενος, σύννους.

βαθύφτωχα ἐπίρρ. ΑΛασκαράτ. Ἡθῃ 178.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βαθύφτωχος ἢ ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ ἐπιρρ. φτωχά.

Πολὺ πτωχικῶς: Ἐζούσανε φτωχά, πολὺ φτωχά, ἤθελα πῶ βαθύφτωχα.

βαθύφωνος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. βαθύφωνος.

Ὁ ἔχων βαθεῖαν φωνήν, ὡς μουσικὸς ὄρ. σύνηθ.: Κουδούνια βαθύφωνα (τὰ παράγοντα βαθεῖαν φωνήν) Γ'Επαχτί. ἐν Προπυλ. 1, 238.

βαθύχρωμος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. βαθειόχρωμος ΣΣκίπη Θεάτρ. καὶ πρόζ. 74.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐς. χρώμα.

Ὁ ἔχων χρώμα βαθύ, σκιερὸν: Βαθύχρωμο ὕφασμα σύνηθ. Βαθειόχρωμη κορδέλλα ΣΣκίπης ἐνθ' ἄν. Συνών. σκοῦρος.

βαθυχωμία ἡ, Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) βαθυχωμίγια Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βαθύχωμος ἢ κατ' εὐθειαν ἐκ τοῦ ἐπιθ. βαθύς καὶ τοῦ οὐς. χῶμα.

Ἐδαφος ἔχον χῶμα βαθύ, παχύ.

βάθωμα τό, Πελοπν. (Γέρμ.) — ΚΘεοτόκ. Βιργ. Γεωργ. 32.

Ἐκ τοῦ ρ. *βαθώνω.

1) Βάθος ΚΘεοτόκ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Ἵσως ρωτῆς τί βάθωμα τ' ἀλλάγμα πρέπει νὰ ᾔχουν.

2) Μέρος βαθὺ Πελοπν. (Γέρμ.): Ἐχει βάθωμα ἐδῶ.

